

Особливістю самої методики викладання матеріалу при спілкуванні є вибір мовних засобів для передачі думки. Важливе значення має самий текст - його зміст, розуміння, наведені аргументи, розташування (підтексту), альтернативні поняття, емоційне забарвлення (інтерес, задоволення).

Дистанційне навчання – це відносно нова, а тому і відкрита форма навчальної діяльності, що потребує подальшого удосконалення способів і методів роботи. Головне, щоб способи впливу на особистість студента були вибрані згідно з навчальними цілями і передбачали свободу особистості.

АКТИВІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ

САЛЬТЕВСЬКА Т.В.

Національний фармацевтичний університет

Самостійна робота студентів є невід'ємною складовою частиною навчального процесу. Уміння самостійно працювати має особливе значення. Загально відомо, що навчальний матеріал засвоюється краще, а уміння й навички пізнавальної діяльності формуються у студентів інтенсивніше під час самостійної роботи.

Поняття *самостійна робота студентів* можна тлумачити залежно від дидактичного завдання, як специфічний вид пізнавальної діяльності. Відмінною рисою її перш за все є відсутність безпосереднього керівництва з боку викладача. Студент має змогу самостійно оцінити предмет діяльності, а також може здійснити необхідний самоконтроль. Це може відіграти важливу роль у подальшому розвитку особистості, бо тільки шляхом власних сил, спираючись на вже відому інформацію, можна вирішити ситуацію, яку запропонував викладач. У цьому випадку з'являється можливість спонукати продуктивно мислити сту-

дента. Кожне завдання повинно створювати умови на пошук способів рішень і надати студенту можливість для прояву певного ступеня творчої активності та самостійності.

Активізація самостійної пізнавальної діяльності потребує поступового нарощування від вирішення окремих проблемних завдань до постійної активності на заняттях проблемного характеру. На таких заняттях викладач повинен прагнути активної участі студента у вирішенні поставленої на практичному занятті проблеми. Особливістю цього заняття є те, що студентам не повідомляються знання в готовому вигляді, а здобуваються ними в процесі пошуку.

Наприклад, при вивченні теми “Закінчення іменників II відміни чоловічого роду в родовому відмінку однини” у студентів виникають труднощі у визначені закінчень таких іменників, як *листопад*, *камінь*. Зміст рекомендованої вправи свідчить про те, що в ній присутній елемент проблемності.

Під час визначення закінчень цих іменників у родовому відмінку однини винikли ускладнення. Думки студентів були різні. Одні вважали, що ці іменники мають закінчення **-а, -я** тому, що *листопад* – назва місяця, а *камінь* – шматок породи. Але була і така думка у деяких студентів, що ці іменники мають закінчення **-у, -ю**, бо *листопад* – явище природи, а *камінь* – це матеріал.

З огляду на це студенти зробили висновок про те, що існують іменники, які в родовому відмінку однини чоловічого роду можуть мати закінчення як **-а, -я**, так і **-у, -ю** в залежності від свого значення.

Отже, стрижнем проблемного навчання є взаємодія викладача і студента. Застосування його у практиці навчання є доцільним, оскільки робить більш доказовим пояснення нового матеріалу, розвиває пізнавальну активність студентів, підвищує зацікавленість до пошукової роботи.